

Világjáró mecénások

Balatoni nyár. Káli-medence. A dunántúli felvidék természeti környezetének szebbnél-szebb tájai, hangulatos települések. Látványukkal, kínálgató programjaikkal, Európa 2023-as kulturális fővárosának közelségével csábítón hívogatták az értékes kikapcsolódásra vágyó turistákat és helyi lakosokat. Július végén, családi nyaralásunk közepette részesei lehettünk Ábrahámhegyen a Káli Klasszik Fesztivál egyik emlékezetes koncertjének és erdélyi képzőművészek tárlatának. A négynapos, összművészeti program művészeti vezetőjével *Fejes Krisztina* zongoraművésszel és művésztársaival, szeptemberben, dús évadjuk indulásakor, online formában kínálgatózott alkalom a beszélgetésre.

Fejes Krisztina, Polgár Éva, Onczay Zoltán, Szűcs Máté, Szabó Gábor

F. P. Zs.: - Szeretettel gratulálok a Káli Klasszik Fesztivál és Nyári Akadémia ragyogó programjainak sikeréhez! A képeken látható, világjáró művészek a Fejes Akadémia Művészeti Egyesület mestertanárai. Alapító, művészeti vezetőként hogyan és mi célból fogalmazódott meg az egyesület, az akadémia és a fesztivál hazai küldetésének gondolata?

Fejes Krisztina zongoraművész: - Köszönöm társaim nevében a gratulációt és a Parlando nyilvánossága előtt a bemutatkozási lehetőséget! Művészpályám kezdete óta vallom, hogy a hagyományokat tisztelve a klasszikus zenét ki lehet mozdítani alkalmanként a koncerttermek protokolláris közegéből, és olyan helyszínekre helyezni, ami újszerűen, inspirálóan hat a komoly zenével addig még kevésbé érintett emberekre is. Ez valósult meg ötletem életre hívásakor, három évvel ezelőtt. Muzsikás barátaimmal, közös muzsikálásaink alkalmával azonos értékrendű és küldetéstudatú gondolkodás fogalmazódott meg bennünk. Hivatásában minél több tapasztalatra tesz szert egy előadóművész, annál inkább érzi, hogy adott tehetségét és megszerzett tudását egyre szélesebb körben, koncertek és mesterkurzusok alkalmával tovább kell adnia. Közvetíteni, kizökkenteni és irányt mutatni: „Csak tiszta forrásból!” Ez lett az ars poétikánk.

F. P. Zs.: - *A Balaton északi partján egymást érik nyaranta a fesztiválok - Kapolcs-Művészetek völgye, Keszthely Fest, Szigliget-Várudvar Fesztivál, Gyulakeszi-Csigó Art Pont -, mégis ezzel az elhivatottsággal további kis településeket sikerült a klasszikus értékek közegebe vonni. Kiben, mennyiben hordoz családi tradíciót ez a fajta elkötelezettség?*

F. Krisztina.: - Azt hiszem, szakmai elhivatottságot mindannyiunknál. Zenei örökséget, amit otthon, a szülői házban kaptunk, s ami tovább teljesedett tanáraink útmutatása alapján. Gyerekkorom óta engem zene vett körül, mondhatnám, beleszülettem. Édesapámat fúvószenekari karmesterként és trombitaművészként zenehallgatás és a koncertekre készülés, gyakorlás közben láttam minden nap. Pedagógus édesanyámnak köszönhetően ötévesen megtanultam írni és olvasni, a kottával való ismerkedés is elég korán szerves része lett életemnek. A nagyapámtól kapott Petrof pianó mellett napi szinten ültem. Zeneóvadás korom után a legmeghatározóbb, első tanárnőm *Vermes Zsuzsanna* volt Szolnokon, a Bartók Béla Zeneiskolában. Ő második anyámként vezetett be a zongorajáték rejtelmeibe, s innen utam a budapesti Bartók konzervatóriumon keresztül a Zeneakadémiára vezetett. Jelentős versenyeredményeimet két zseniális tanárom osztályában értem el, *Szokolay Balázsnál* és *Némethy Attilánál*. Úgy gondolom őket nem kell bemutatni, hiszen mindketten – negyedik generációs Liszt növendékként – bejárták Moszkvát és a Zeneakadémiát, és olyan, neves professzoroknál tanultak, mint *Máthé Klári néni, Kadosa Pál, Rados Ferenc* és *Kocsis Zoltán*.

Szabó Gábor hegedűművész: - Családunkban a zene és a zene szeretete már születésemkor jelen volt. Gyerekkori álmomban elképzeltem, hogyha megtanulok egy hangszeren játszani, akkor az édesapámmal, a nagyszerű jazz-hegedűssel és gitárossal fogok majd együtt muzsikálni. Szüleim kérdésére ötéves koromban rögtön a hegedűt választottam. A mai napig hálás vagyok első, zeneiskolai tanárnőmnek, *Werner Antalnének*, aki nemcsak alapfokú tanár és hivatásos pedagógus volt, hanem második mamaként megszerettette velem a hegedűt. Neki köszönhetem, hogy a hangszer már fiatal koromban mindennapi életem szerves része lett!

Onczay Zoltán gordonkaművész: - Édesanyám a MÁV szimfonikus zenekarban brácsaművész volt, édesapám világjáró gordonkaművész. Nem csoda, hogy a zenekari és a cselló irodalmat már születésem előtt megismerhettem, hiszen édesanyám várandósan is végig muzsikált, és édesapám gyakorlását naponta, folyamatosan hallhattam. Háromévesen csellista szerettem volna lenni. Szüleim mesélték, hogy gyakran édesapám csellótokjában, vagy éppen a lábai között a cselló alatt aludtam el. Világra érkezésem után mindez már „megfogható” állapotba került. Szüleim révén a nagyzenekari próbák, koncertkörutak, mesterkurzusok hallgatója lehettem. Egyértelmű volt, hogy csellista leszek. Később jött az ezzel járó szorgalom, mivel a gyakorlás, a befektetett idő elengedhetetlen ebben a szakmában ahhoz, hogy időben „feltöltsük” magunkat.

Tanuló éveim minden stádiumában nagyon sokat kaptam az adott cselló tanáraimtól - *Jákó Jenő, Szilvássy László, Mező László, Starker János* és *Wolfgang Boettcher* művészekről -, a kezdetektől egészen mostanáig. Az jellemezte őket, hogy hittek bennem. Ezt éreztem, és szorgalommal párosítva konzis koromban, 1997-ben első díjat nyertem a kecskeméti országos csellóversenyen. 18 évesen felvételt nyertem a Mahler ifjúsági zenekarba (később szóló csellistája lettem), ahol 5 éven keresztül játszhattam akkor számomra még kevésbé ismert karmesterekkel (*Abbado, Boulez, Nagano, Welzer-Möst, Ozawa, Gatti, Janssons*) és olyan szólistákkal, mint *Sophie Mutter* vagy *Yoyo-Ma*. A velük átélt idő, projektek és ezek rendszeressége korán bevezetett a zenekari játék, közösségi élet és a nagyzenekari művek rejtelmeibe.

F. P. Zs.: - *Az embert születése pillanatában egy életút várja. Az eddigi válaszokból érződik, hogy arcok, történések jönnek elő a múltból, névvel vagy névtelenül, akiknek köszönhetően ismertté vált számotokra a zenészpálya minden öröme, buktatója, napi küzdelmei, majd sikere is.*

Szűcs Máté brácsaművész: - Ez így van. Életem alakulásában a legfontosabb számomra az a pár ember, akik törődtek és foglalkoztak velem. Mikor elesett voltam, irgalmasan felkaroltak, időt és energiát szántak rám, menedéket és megértést nyújtottak. Akiknek fontosabb voltam, mint a saját kényelmük. Ezek az emberek lettek a példaképeim, és emiatt örökre hálás vagyok nekik.

Édesapám zeneszerző volt, születésemkor megnézte a hosszú ujjaimat, már akkor eldölt, hogy zenész leszek. Édesanyám operaénekesnőként, a debreceni Zeneművészeti Főiskola énektanszék-vezetőjeként sokat tett a város zenei életéért. Már várandósan is a legszebb operaáriákat énekelte otthon, ezt hallhattam a szíve alatt,

szinte az anyatejjel szívtam magamba a zenét. Eleinte ugyan nem volt ínyemre a gyakorlás, kamaszkoromban éreztem rá, a zene valódi lényegére. Az igazi zenészek azért muzsikálnak, hogy másokat boldoggá tegyenek, ahogy Kriszti is fogalmazott, kikökkentsék az embereket a mindennapok monotonitásából. Ehhez azonban kitartás, szorgalom és belső, lelki támasz, keresztényi alázat szükséges. A zene hihetetlen gyógyító erő, de játék közben úgy kell bevonni a lelkünket, eszünket, szívünket, egész testünket, hogy együtt rezegjünk a mindenséggel, és élményt nyújtva tudjuk közvetíteni az adott zenedarab mondanivalóját. 2020-ban szerzett doktori disszertációm is ebben a témában írtam.

Polgár Éva zongoraművész: - Ha biztatást kapunk nevelőinktől, önbizalmunk erősödik, és talán az ismeretlen világnak könnyebben nekivágunk. Sokan és sokféleképpen formálták az én művészi identitásomat és pályafutásomat. Természetesen szükségem volt a stabil, zebegényi családi háttérre. Nem volt olyan mesterkurzus, verseny vagy fesztivál ahová a szüleim ne vittek volna el első zongora tanárnőm, *Gellai Ildikó* javaslatára. Az első hangszeremet is ők vásárolták, ők szerezték be a kottáimat. Én pedig lelkesen jártam azon az úton, aminek az alapjait gondosan lerakták. *Jandó Jenő, Rév Livia, Vásáry Tamás* példaképeim és mentoraim mellett *Szabó Orsolya* volt az a meghatározó művésztanár egyéniség, aki az emberi-zenei fejlődésem minden oldalára kihatott. Ő tanított meg, hogyan hat egymásra a test és a lélek olyan harmóniában, hogy a zeneszerzők mondanivalója hangban és technikában is megvalósulhasson az előadás során. Az ő holisztikus megközelítése képezi tanári módszereim alapját. A világot jelentő deszkákra pedig akkor léptem, mikor egy zeneiskolás cserekapcsolat folytán Finnországban tölthettem egy hetet. Ez az erős impulzus vezetett oda, hogy megtanuljak finnül, és a Zeneakadémia mellett a helsinki Sibelius Akadémiát is elvégezzem. A nyelvtanulás, az utazás, a különböző kultúrák iránti érdeklődésem az egyetemi éveim alatt váltak örök kísérőimmé. Zeneművészeti, doktori fokozatot Amerikában, az University of North Texas intézményében szereztem, és 2020-ban nyertem el itthon a Magyar Művészeti Akadémia hároméves alkotói ösztöndíját.

F. P. Zs.: - Művészdiplomátok megszerzése után fiatalon kerültek a nemzetközi vérkeringésbe. A Zeneakadémián tanultak, majd a külföldi koncertjeitek, mesterkurzusok milyen hatással voltak fejlődésetekre?

Sz. Gábor: - A Zeneakadémián eltöltött 5 év számomra az egyik legjelentősebb a hegedűtanulmányaim szempontjából. Nemcsak azért, mert két zseniális hegedűművésztől, *Kótye Lászlótól* és *Perényi Esztertől* tanulhattam, hanem, mert a Zeneakadémia olyan szellemiséggel és zenei történelemmel rendelkező egyetem volt, ami a művésznek készülő növendékek körében szentélynek számított. Művészek és zsenik tanítottak és tanultak ott, mint egykor *Bartók Béla, Kodály Zoltán, Hubay Jenő, Dohnányi Ernő*, akik ezt a szellemiséget elindították, majd azok a professzorok, akiknél én tanulhattam, mind ezt a meghatározó, magyar iskolát adták tovább. A Southern Methodist University diákjaként Amerikába nyertem ösztöndíjat, ahol diplomát szereztem. *Dr. Eduard Schmieder* osztályába csak úgy lehetett bekerülni, ha a diák minimum egy nemzetközi versenyeredménnyel rendelkezett. Már akkor legendákká vált, világhírű művészekkel tanulhattam együtt. 20 éves koromban kezdtem el versenyekre nevezni. A Zathureczky-verseny I. díja, a Fleisch nemzetközi verseny II. díja, a Hubay-verseny harmadik helyezése, majd a 2002-es nemzetközi kamarazenei verseny Dallas-ban elért első helyezése jelentősen befolyásolták karrierem fejlődését. Több világhírű zenekarnál gyűjthettem tapasztalatot szólamvezetői és koncertmesteri pozícióban, kiemelve a Sao Paulo-i Operaházat, a Budapest-i MÁV-zenekart, La Coruna-t, Barcelona-t és Madrid-ot, ahol 15 éve élek. Jelenleg legfontosabb pozícióm, a Madrid Soloists kamarazenekar művészeti vezetője, ahol koncertmester vagyok.

O. Zoltán: - Szerencsésnek érzem magam, hogy zenész családba születtem és nevelkedtem. Ugyanakkor ez plusz elvárásokat is adott a megfelelés irányába. A LFZE -n, Mező László osztályában már több kurzuson és versenyen vettem részt, de sokkal jobban tudtam teljesíteni, amikor nem volt tétje. (Országos csellóverseny 1. díj 1997, ISA nyári akadémia, Bécsi klasszikus és Kodály díj - 2001/2002, Lions Europa Music Forum, Különdíj 2003) Később a berlini UDK egyetemen tanultam tovább *Wolfgang Boettcher* osztályában, aki a berlini filharmonikusok első csellistája volt Karajan vezetése idején. Összességében 12 évet éltem Németországban.

A berlini tanulmányi évekkal párhuzamosan négy nyári szemesztert töltöttem az IU egyetemen *Starker Jánosnál*. Az itt kötött, nemzetközi kapcsolatok és barátságok, a különböző iskolák, kultúrák megismerése és elsajátítása nyitottabbá tett és hozzásegített a szakmai fejlődéshez. Egy szélesebb spektrumú gondolkodási folyamatot indukált bennem. A szakmánkban kölcsönös tisztelettel, egymás meghallgatásával a fejlődés útja szinte kimeríthetetlen!

Sz. Máté: - Külföld alapjaiban egy egészen más világ. 22 évet éltem a hazámtól távol, és ezalatt megtanultam a Magyarországon nem oktatott dolgokat, melyeket a magyar tudással kombináltam, így tudtam igazán sikereket elérni. Szerintem nincs olyan hely a világon, ahol "mindent" oktatnának, mindenre, ami valójában fontos, és fontosnak is tartanának. Ezért a legjobb módja egy komplex tudás elsajátításának a különböző országokban és helyeken való tanulás, élés. Szerintem csakis így lehet teljesen képet alkotni, bármiről is beszélünk.

F. P. Zs.: - *Önszántatokból választottátok a középkori mintát, amikor bármilyen szakmát Európa híres mestereihez zárandokolva, a közelükben sajátíthattak el a fiatalok?*

Sz. Máté: - Édesanyám biztatására én tizennyolcévesen kerültem külföldre. Minden idegen lett számomra, pedig tudtam, hogy szüleim azt akarták elérni, hogy a megspórolt pénzükből, a hangszeres és nyelvtudásommal próbáljak önállóan megélni, boldogulni. Rögtön a hiányuktól szenvedtem, felszínesebbek voltak az emberek, nehéz volt közöttük őszinte kötődésre, barátokra találni. Miután a pénzem elfogyott, csakis magyar származású tanáromra, *Schiffer Ervinre* hallgathattam. Csodálatos ember volt, mélyről jött, de olyan segítőkészséggel, empátiával rendelkezett, hogy mindenre talált megoldást, adott jótanácsot, és egyből megoldódtak a problémák. Sok-sok tanítványával együtt, mesterünknek köszönhetjük a küzdelmes évek után életünk jóra fordulását.

2011-től hét évig voltam a Berlini Filharmonikusok Zenekarának szólóbrácsása, előtte a Flamand Királyi Filharmonikusok Zenekarában és számos, neves együttesben kaptam lehetőséget. Négy éve a genfi Zeneakadémia brácsaprofesszora és a Pécsi Tudományegyetem brácsatanára vagyok, valamint a budapesti LFZE kamarazene tanszékén is tanítok. Sokan kérdezik, miért települtem vissza, Magyarországra. Önszántamból. Pedig tudtam, hogy itthon a tizedéből fogok a családommal megélni, de az emberi kapcsolatok lényegesebbek számomra, mint a pénz. Kecskeméten, Városlődön élünk a feleségemmel és kisfiammal, szabad embernek érzem magam. 20 CD-lemezem jelent meg eddig. Külföldi és magyar művészbárataimmal muzsikálhatok, a Káli Klasszik után a KaposFest közreműködője voltam, szólistaként zenekari meghívásokat kapok, s a tanítványaimat is segíteni tudom tanácsaimmal. Emberi kapcsolataimban az irgalmas szív fontosságát tartom szem előtt, hiszen egykori útkeresésemkor velem is ezt tették.

F. Krisztina: - A zeneakadémiai éveim alatt több nemzetközi kurzuson vettem részt Párizsban, Bécsben és Németországban. Neves tanároktól tanulhattam, mint *Mikhail Voskresensky*, *Paul Badura Skoda* és *Dmitri Bashkirov*. 19 éves koromban a Fischer Annie-ösztöndíjnak köszönhetően különböző, hazai kamarazeneformációkkal és szólistaként léptem fel a Zeneakadémián, a Művészetek Palotájában, a Pesti Vigadóban és a Pécsi Kodály Központban. Ezekből a koncertekből alakultak ki szakmai kapcsolataim, melyek rendszeres színpadi szerepléseket vontak maguk után.

Két meghatározó versenyeredményemből számos nemzetközi koncertlehetőséghez jutottam. 2007-ben a Carl Filtsch Nemzetközi Versenyen második díjas, majd 2008-ban a Bartók Nemzetközi Zongoraversenyen ugyancsak második helyezett lettem. Ebben az évben, Münchenben, *Boldoczki Gábor* trombitaművész zongoristájának helyére ugrottam be két nap alatt, ez a turné nyitotta meg számomra a kapukat a nemzetközi karrier felé. Azóta a német menedzsmentemnek köszönhetem németországi turnéimat. Szintén fontos és

meghatározó volt életemben spanyolországi létem, hisz ott rengeteg fesztiválon játszottam. Ide köthető a megismerkedés *Szabó Gábor* hegedűművész barátommal, akivel a mai napig nemcsak kamarazenélünk, hanem számos nemzetközi projectet csinálunk együtt. Közös muzsikálásaink hatására hívtam Gábort és művésztársaimat az egyesületem tagjai közé.

P. Éva: - A Zeneakadémián szerintem mindannyiunkat megérintett Liszt Ferenc szellemisége. A zongora tanszakon művészek generáció adták át egymásnak a liszti tanítást és előadói hagyományokat. Mellette Bartók, Dohnányi, Weiner, és rengeteg legendás mester bölcsessége maradt meg nekünk kincsként, hogy azt most mi közvetítsük az utánunk jövőknek. A barátságaink, mai szakmai kapcsolataink is nagy részben a Zeneakadémia falai között szövődtek, ezért az LFZE több mint oktatási intézmény.

Az áttörést nálam a Los Angeles Nemzetközi Liszt Verseny jelentette, amit 2012-ben nyertem meg. A zsűri állítása szerint a versenyen már az első hangoknál meg tudták különböztetni, hogy magyar zongoristát hallanak. Ez a felismerhető esszencia lehet az, ami tudva-tudattalanul érlelődik bennünk Budapesten, és ami a magyar zeneművészet nagyköveteivé avanszál minket a nagyvilágban. A Los Angeles-i versenyen találkoztam *Alan Walker* Liszt-kutatóval, aki a szárnyai alá vett és beajánlott egy karmester ismerősének a lipcsei Gewandhausba. Akkortól egymást követték a felkérések, fellépések, hangfelvételek. A Carnegie Hallig szó szerint meg sem álltam. Tavaly adtam ott az első zongora szólóestemet.

F. P. Zs.: - *Szerényen elhallgatod, hogy számos verseny-fődíjadat követően, 2017-ben a Los Angeles-i Nemzetközi Liszt Verseny (LAILC) társigazgatójává választottak.*

P. Éva: - Ez feljogosított arra, hogy különböző országok mesterkurzusain oktatóként, versenyeken, fesztiválokon pedig zsűritagként segíthessem tanácsaimmal a fiatalokat. Képviselhessem Liszt, Bartók, Kodály hazájának zenei kultúráját, és közvetíthessem művészetük zenepedagógiai kincseit. Erre sor került többek között a kolumbiai Bogotában, a Kelet-Kínai Normál Egyetemen, az Oregon Egyetemen és a Montclair Állami Egyetemen. Nagy megtiszteltetés ért idén szeptemberben, mikor több amerikai egyetemen történt foglalkoztatásom után idén csatlakozhattam az East Tennessee State University zenei karához. Ez az egyetemi tanári megbízatás nagy örömmel tölt el, mint azon feladataim is, melyeket tanári kinevezésem mellett, igazgatósági tagként a Southern California Chapter és az Amerikai Liszt Társaság országos szervezetében végezhetek.

50. Nemz. Kodály-szimpozium * Cancun-i mesterkurzuson * Pacific Stars International * A 2023-as kinevezés híradása *
Los Angeles, Csordás Klárával * Piano Competition, Azusa, 2023

F. P. Zs.: - *Eddigi választaitokból egyértelműen kiderül, hogy valamennyien a magyar zene utazó nagykövetei vagytok, és fontosnak tartjátok megszerzett tudásotok továbbadását a tehetséges, ám nehezebb körülmények között élő fiataloknak. Erdéllyel hogyan kerültetek kapcsolatba?*

F. Krisztina: - Igen sok mesterkurzust tartottam a világ számos országában - Kína, Spanyolország, Kolumbia, Mexikó -, így mindig is fontosnak éreztem a tehetséggondozást. Családi, erdélyi gyökereimre vezethető vissza, hogy egyesületünk elnökeként felvettem a kapcsolatot a Sepsiszentgyörgy-i Liszt Intézet vezetőjével, *Szebeni Zsuzsával*. Ő vállalta a terveimben megfogalmazódott és állami támogatásban részesült Fejes Akadémia és Egyesület alelnöki tisztségét, és lett zenei fesztiválunk segítő-szervező társ partnere. Mivel a szárnyukat próbáló tehetségek egyik legfontosabb lételeme a színpad, sikerült megnyernünk Gernyeszegen a Teleki-kastély egyik tulajdonosát, *gróf Teleki Kálmánt*, hogy a testvérek által felújított, impozáns helyszínen rendezhessük meg a GernyeFest Zenei Fesztivál tehetségeket bemutató koncertjét 2022-ben. Zongoraművészként és művésztanárként mindig volt egy belső késztetésem, hogy a felgyorsult versenyszférában – ami globális jelenség - a legkiválóbbakat kiválogatva ne csak kurzusokon tanítsuk őket, hanem koncertezési lehetőséget is biztosítsunk számukra. Tavaly júliusban a Fejes Akadémia fiatal tehetségei a Marosvásárhelyi Művészeti Líceumból és Nagyszeben, Sepsiszentgyörgy művészeti iskoláiból, a kolozsvári egyetemről érkeztek mesterkurzusainkra, és adtak nagyszerű koncertet az odalátogatók előtt. Délutáni hangversenyünk moderátoraként, kollégáimmal együtt átéreztem, mit jelenthetett számukra a bemutatkozási lehetőség.

* A zenei fesztivál megálmodója *

* Onczay Zoltán és növendéke a koncerten *

F. P. Zs.: - *Úgy tudom, komoly támogatásban is részesített az egyesület több erdélyi iskolát?*

F. Krisztina: - Egyesületünk magyar állami támogatásban részesült, s az így megvásárolt hangszereket, kottákat, könyveket erdélyi művészetoktatási intézményekbe juttattuk el. Többek között a székelyudvarhelyi Palló Imre Művészeti Szakközépiskola kapott értékes hangszercsomagot, köztük egy limitált kiadású Bösendorfer-koncertzongorát. A tehetséges sepsiszentgyörgyi művészpálánták javát szolgálja a Schimmel-pianínó, amelyet szintén Művészeti Akadémiánk Egyesülete adományozott a Plugor Sándor Művészeti Iskolának. A jövőben további gyümölcsöző együttműködést tervezünk az említett iskolák és civil szervezetünk között. Mesterkurzusaink, koncertjeink és összművészeti fesztiválunk mellett tanulmányi ösztöndíjrendszert dolgoztunk ki a folyamatosan bővülő, mecénási és baráti kör bevonásával.

Idei fesztiválunk a Veszprém-Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa program, a Kulturális és Innovációs Minisztérium és a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósult meg. Örülünk annak, hogy a tehetségek nemcsak a színpadon mutatták be tudásukat, de az egyéni konzultációk során olyan eszközöket adtunk nekik, melyek illettek a személyiségükhöz, kibontakoztathatták egyéni elképzeléseiket, hiszen mi is ugyanezt kaptuk mestereinktől.

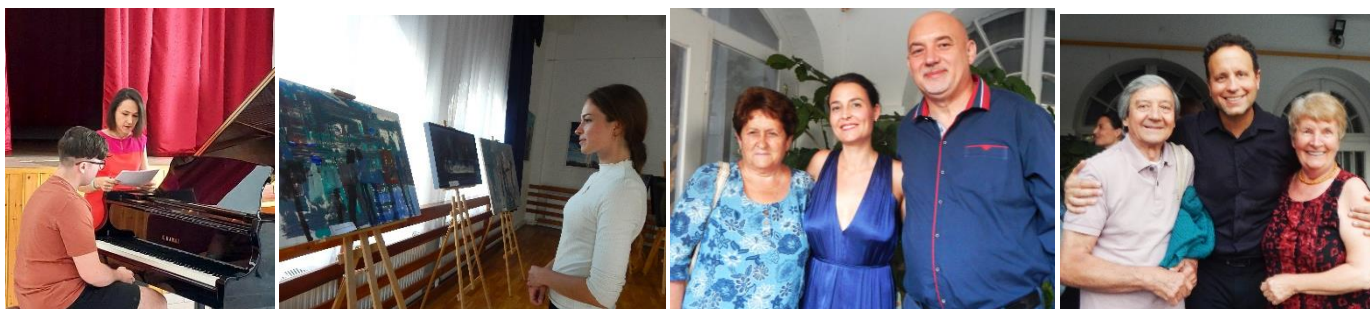
F. P. Zs.: - *A Káli Klasszik Fesztivál kirobbanó sikere mögött is érezhető volt ez a motiváló, művésztanári felfogás. Nem kastélyi környezetben, hanem Káptalantóti, Ábrahámhegy, Kékkút művelődési házaiban zajlottak a kurzusok és koncertek, majd zárásként Badacsonytomaj híres bazalttemploma fogadta be a Fejes Akadémia művészeinek hangversenyét. Igazi csapatmunka eredményeit tükrözte a négy nap. A lecsengés után milyen érzéseket váltott ki belőletek idei, Balaton menti sorozatokat?*

P. Éva: - Az elmúlt három év során a Fejes Művészeti Akadémia tudatosan építkezett, a Káli Klasszik ennek a stabil folyamatnak és kitartó csapatmunkának az eredménye. Krisztinával még *Baranyay László* nyári mesterkurzusain kerültem közelebbi kapcsolatba, ami életre szóló barátsággá vált. Középiskolásokként nem gondoltuk, hogy egyszer karöltve teszünk a tehetséggondozásért.

Számomra megható volt az önzetlen fogadtatás, amivel a Káli-medence településeinek polgármesterei befogadták a rendezvényeinket. A klasszikus zene iránti fogékonyság áradt a helyi szervezőkből és a közönségből; a választott környezet pedig ezt a művészi igényt a legnagyobb mértékben szolgálta. Egy-egy alkalom

után mindig elcsodálkoztam, hogy milyen sok helyről érkeztek hozzánk érdeklődők. Élmény volt alkotni ennyire pozitív keretek között.

Sz. Máté: - Elképesztő lelkesedéssel és segítészándékkal találkoztunk. Ritkán láttam ennyi jóindulatú embert, ennyire pozitív légkört! A mai világban hasonlóan építő jellegű eseményekre van szüksége mindenkinek. A fesztiválok éppen azért jók, mert összefogják az embereket, és az egymásra figyelés jut középpontba. Részben mi, muzikusok kerülünk közelebb társainkhoz a próbák, kamarazenélések során, másrészt a jól megválasztott műsor révén kiépül egy láthatatlan, de érezhető, kölcsönös vonzalom az előadók és a közönség között. Hatalmas meglepetés volt találkozni sok-sok év után, veletek, zenetanár kollégákkal, akik Békés-Tarhoson a nemzetközi vonószenei tábor sokunk örömeire éltették, és ott, egykoron a legnagyobb művészekkel muzsikálhattunk együtt! Lám, az élet mindig tartogat a zene révén ajándékokat!

Zongora mesterkurzus és Erdélyi képzőművészek tárlata * Fejes Krisztina művészeti vezető * Emlékeket idéző találkozás Ábrahámhegyen Káptalantói és Ábrahámhegy polgármesterével * Szűcs Mátéval

O. Zoltán: - Minden további várakozásunkat felülmúlta a fesztivál. A teltházas előadások mögött óriási előkészületi munka, szervezés állt, és az egész nem jöhetett volna létre enélkül az odaadás nélkül, illetve ha nem lát benne potenciált és támogatási lehetőséget néhány privát szponzor illetve a VEB, NKA, Papageno. A közönség kíváncsiságából érződött az igény a folytatásra.

F. P. Zs.: - Mindaz, amit elmondtatok magatokról, és a magyar, zenei kultúra népszerűsítéséért egyénileg vagy közösen letettetek a világ nemzeteinek „asztalára”, nagy tiszteletet ébreszt bennem! Arra készítetted, hogy ne a véletlen névrokonság miatt, hanem érdemeitek az Olvasók elé tárva, ismerhessék meg minél többen a Fejes Akadémia missziós munkáját. Milyen távlatokat fogalmaznátok meg a jövőt illetően?

Sz. Gábor: - Külföldi tapasztalataim abba az irányba terelték az életemet, hogy 2022-ben saját zenei menedzsmentet hozzak létre, emellett fontos küldetésemnek tartom, és életem szerves része, hogy a Fejes Akadémia alapító tagjaként, mentorként legyek jelen. A Madrid Soloists menedzsment és kamarazenekarom művészeti vezetőjeként – az egyesület programjai mellett – külföldi koncertlehetőségeket szeretnék és tudok biztosítani mentoráltjainknak. Emellett a madridi Forum Musicae hegedűprofesszoraként is fogom segíteni azokat a magyar tehetségeket, akiket az egyesület évek óta támogat.

Sz. Máté: - Ma már nagyon sok a jó zenész szerte, a világban. Ha a közönség szeretetét bárki el akarja nyerni, legyen pályakezdő vagy komoly múlttal rendelkező művész, arra kell törekednie, hogy a szakmai tudáson felül embersége is kiderüljön a nyilvánosság előtt. A kifelé ható, belső sugárzásáért mindenkinek naponta dolgoznia kell, és a mindenségből erőt meríteni. Csak így tudjuk meghálálni és továbbadni mindazt, amilyen értékeket elődeinktől kaptunk. Humánus gondolkodással és cselekedetekkel.

O. Zoltán: - Változó világunkban a kortárs művészet is része a zenei fejlődésnek, nem utolsósorban egy következő korszak nyitánya a bartóki után. Nemrég játszottam Bartók és Kodály műveket Szingapúrban és Japánban. Azt gondolom, hogy mindig jó, ha külföldön anyaországunk hírneves, művészi alkotásai is megszólalnak. Koncertjeimmel, úgy érzem, elkötelezettje lehetek a magyar zene tolmácsolásának. 2021-ben a kortárs zene ismertetéséért, megszólaltatásáért Artisjus előadóművészi díjat kaptam.

A MÁV-zenekarnál szólamvezetői és a Fejes Akadémia egyesületi munkája mellett folytatni szeretném európai és ázsiai koncertjeimet, azt pedig kitüntetésnek veszem, ha édesapámmal a DuOncelly hangversenyein továbbra is közösen szerepelhetünk. Szeretett családomban, feleségem és két kisgyermekem mellett az apai

teendőket is illik gyakorolni, a hobbijaimra - olvasás, jóga, elektroakusztikus zene, vízisportok – már kevés idő marad. De ez a sokszínűség teszi élményszerűvé az életet.

P. Éva: - Amikor saját művészi pályafutásunkra gondolunk, tudatában vagyunk annak, hogy nem valósíthatunk volna meg álmainkat jóakaróink támogató jelenléte nélkül, a fontos mérföldköveknél. Ezért tanítás közben vagy, ha zsűrivéleményt fogalmazok meg egy megmérettetésen, s a versenyeken indulókhöz szólok, mindig emberséggel, előítéletek nélkül teszem, és azzal a természetes nyitottsággal, hogy hogyan tudom az illetőt legjobban segíteni. A tehetség önmagában nehezen tör utat magának, ezért egy mentor feladata felelősségteljesebb a tanári tevékenységnél. A zeneművészi életút az adni akarásról is szól, hiszen a színpadon vagy a tanári műhelyben is megosztunk egy szeletet önmagunkból. Minél több figyelmet szenteltek nekünk mások személyiségformáló éveink során, annál erősebbé lesz az igény, hogy tovább közvetíthessük mindazt a jót, amit annak idején kaptunk. Ez a körforgás nyilvánul meg a tevékenységünkben a Fejes Akadémia Egyesületen belül, és ettől válhatunk hiteles előadóművészekké is saját pályafutásunk során.

F. Krisztina: - Jómagam meghatódva álltam a Káli Klasszik programja után, hisz mindenhol rendkívül lelkes, teltházias közönség fogadott bennünket. A közösségépítés és a kulturális fenntarthatóság jegyében zajlott a fesztivál, így reménykedünk a jövő évi folytatásban. Távolokban több környékbeli falut szeretnénk bevonni, ahová világhírű művészeket és tehetségeket kívánunk meghívni. Terveink között további, összművészeti programok szerepelnek, ahol nemcsak a zene, de az idei Háromszéki kiállításához hasonlóan szót kapnak más művészeti ágak is.

Idei fesztiválunk négy napjára tizenhárom növendékből négyen Erdélyből jöttek hozzánk tanulni, Kolozsvárról, Sepsiszentgyörgyről és Székelyudvarhelyről. 2020 óta mesterkurzusainkon megismert tehetségeink életükben először, immáron Magyarországon is bemutatkozhattak színpadon! Úgy gondolom, egy művésznek kötelessége jelen lenni a társadalmi szerepvállalásban, tehetségek gondozásában, a művészetek értékeinek terjesztésében. A legfontosabbat, a hangszeres, magyar iskolák - Liszt, Bartók, Dohnányi, Hubay, Starker – gyökereinek tiszteletét és ápolását hangsúlyosan kiemelve. Ötödik generációs Liszt növendékként úgy érzem, hogy „vérünkben van” a magyar iskola szeretete, hisz művészbárataimmal egyívásúak vagyunk, hitvallásunk azonos irányban halad. Mindannyian éltünk és a mai napig gyakran járunk külföldön, ismerjük a művészet nehézségeit, előnyeit, de hátrányait is. Tanárként és mentorként olyan eszközöket szeretnénk a fiatal tehetségek kezébe adni, amiből saját maguk is hosszútávon fejlődhetnek. A Fejes Akadémia mottója és csodaszarvas logója Bartók Cantata Profana-ját idézi: „Csak tiszta forrásból!” Reméljük, hogy segítségünkkel sok csodaszarvasnak tudunk irányt adni a jövőben.

F. P. Zs.: Köszönöm készséges együttműködésüket!

Értéktelítő küldetéseitekhez további sikereket és sok erőt kívánok!

Ajánlott zenehallgatás:

Krisztina Fejes plays Zoltán Kodály Transylvanian lament - Székely keserves

<https://www.youtube.com/watch?v=LJWAZGpmBvk>

Popper: Begegnung / Meeting – Onczay Zoltán

https://www.youtube.com/watch?v=v2DQSGl_KQ4

Bartók: Viola Concerto / Szűcs · Altinoglu · Berliner Philharmoniker

<https://www.youtube.com/watch?v=gNQXsN2d8GE>

Éva Polgár // Celebratory Virtual Concert honoring the Year of National Unity

<https://www.facebook.com/HCCNY/videos/227680768727938/>

NICOLO PAGANINI: NEL COR PIU NON MI SENTO (La Molinara) GABOR SZABO Violin

https://www.youtube.com/watch?v=y_WIFx7qk3c

Fejes Krisztina koncertje - Róma, Magyar Művészeti Akadémia – 2023. 09. 21.

Polgár Éva koncertje – Budapest, Bartók Emlékház, MVM Jubileumi koncert – 2023. 09. 22.

Szűcs Máté koncertkörútja, mesterkurzusa – Dublin, Írország, 2023. 09.

Kamaraest - Szeged, 2023. 09. 21.

Onczay Zoltán Távol-keleti koncertkörútja és mesterkurzusa – Japán, 2023. szeptember